वनस्पतीनां क्षत्रे दधात्यथ यदाश्वत्थानि तेजसो वा एष वनस्पति रजायत यदश्वत्थः साम्राज्यं वा एतद्वनस्पतीनां तेज एवास्मिंस्तत्साम्राज्यं च वनस्पतीनां क्षत्रे दधात्यथ यत्प्लाक्षाणि यशसो वा एष वनस्पतिरजायत यत्प्लक्षः स्वाराज्यंच ह वा एतद्वैराज्यंच वनस्पतीनां यश एवास्मिंस्तत्स्वाराज्यवैराज्येच वनस्पतीनां क्षत्रे दधात्येतान्यस्य पुरस्तादुपक्लृप्तानि भवंत्यथ सोमं राजानं क्रीणंति. ते राज्ञ एवावृतोपवसथात्प्रतिवेशैश्चरंत्यथौपवसथ्यमहरेतान्यध्वर्युः पुरस्तादुपकल्पयेताधिषवणं चर्माधिषवणे फलके द्रोणकलशं दशापवित्रमद्रीन् पूतभृतं चाधवनीयं च स्थालीमुदंचनं चमसंच तद्यदेतद्राजानं प्रातरभिषुण्वंति तदेनानि द्वेधा विगृण्हीयादभ्यन्यानि सुनुयान्माध्यंदिनायान्यानि परिशिष्यात् ॥ ३२ ॥

तद्यत् त्रैतांश्चमसानुन्नयेयुस्तदेतं यजमानचमसमुन्नयेत्तस्मिं द्वे दर्भतरुणके प्रास्ते स्यातां; तयोर्वषट्कृते ऽंतःपरिधि पूर्वं प्रास्येद्, दधिक्राव्णो अकारिषमित्येतयर्चा सः स्वाहाकारयानुवषट्कृते; परम्, आ दधिक्राः शवसा पंचकृष्टीरिति तद्यत्त्रैतांश्चमसानाहरेयुस्तदेतं यजमानचमसमाहरेत्तान्यत्रोद्गृण्हीयुस्तदेनमुपोद्गृण्हीयात्तद्यदेळां होतोपव्हयेत, यदा चमसं भक्षयेदथैनमेतया भक्षयेद्, यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य यदिंद्रो अपिबच्छचीभिः; इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षयामीति. शिवो ह वा अस्मा एष वानस्पत्यः शिवेन मनसा भक्षितो भवत्युग्रं हास्य राष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एवमेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः शन्न एधि हृदे पीतः प्र ण आयुर्जीवसे सोम तारीरित्यात्मनः प्रत्यभिमर्श. ईश्वरो ह वा एषो ऽप्रत्यभिमृष्टो मनुष्यस्यायुःप्रत्यवहर्तोरनर्हन्मा भक्षयतीति तद्यदेतेनात्मानमभिमृशत्यायुरेव तत्प्रतिरत; आप्यायस्व समेतु